

управлінні підприємством. Від займається не тільки веденням бухгалтерських рахунків, а й здійснює планування, аудит, розроблення управлінських рішень у господарській діяльності підприємства. Бухгалтеру потрібні знання з об'єктивного оцінювання фінансового стану підприємства, володіння методами фінансового аналізу, зміння працювати з цінними паперами, проводити обґрунтування інвестицій грошових коштів в умовах ринку.

Бухгалтерський облік розвивається та змінюється відповідно до потреб виробництва. Він представляє собою систему, що дає змогу вимірювати, обробляти й передавати інформацію з метою прийняття рішень для управлінням господарською діяльністю підприємством. Одночасно бухгалтерський облік є зв'язуючою ланкою між господарською діяльністю та прийняттям управлінських рішень.

Вважаємо, що оволодіти новими методами не можна без удосконалення інформаційної системи та використання сучасних інформаційних технологій у роботі бухгалтерської служби.

Сучасні підприємства потребують автоматизованої інформаційної системи обліку на базі сучасних засобів обчислювальної техніки. На нашу думку, це дасть змогу забезпечити формування на основі автоматизації ефективних управлінських рішень: повне та своєчасне задоволення інформаційних потреб користувачів; аналіз і прогнозування господарсько-фінансової діяльності підприємства; виконання аудиторських доручень для одержання інформації про відхилення в обліку.

УДК 336.763+519.86

Міщеніна Н.В., Мареха І.С. Сумський державний університет, Україна

ВИЗНАЧЕННЯ ЯКОСТІ ІНВЕСТИЦІЙ ЯК ОСНОВИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОЦІНOK ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ

Сучасні науково-методичні підходи до оцінки інвестиційної привабливості еколо-економічних систем (ЕЕС) зводяться до побудови економіко-математичних моделей. Розкріємо їх методологічні особливості:

1. Формування інформаційної бази дослідження забезпечується суб'єктивним відбором системи показників, диференційованих за кількістю, структурою та економічним змістом, з подальшим обчисленням вагових коефіцієнтів, які визначають їх значимість.
2. Критеріальним показником оцінки інвестиційної привабливості виступає інтегральна характеристика, виражена певним числом, наприклад, x на числової шкалі X , де існує число x^+ , що характеризує найкращий стан досліджуваного об'єкта, і число x^- , яке ідентифікує його найгірший стан; таким чином, будь-який стан аналізованої еколо-економічної системи може бути представлений числовим значенням x на інтервалі $(x^-; x^+)$.
3. За результатами обчислення інтегрального показника надається дискретна або діапазонна оцінка інвестиційної привабливості, підкріплена, як правило, вербальною характеристикою ступеня її прояву («висока», «середня», «низька»).

Аналіз свідчить, що існуючі методи дослідження інвестиційної привабливості ЕЕС не орієнтовані на інвестора, оскільки несуть у собі закриту інформацію щодо якості інвестицій та унеможлинюють альтернативний вибір інвестиційних рішень. Ці недоліки усуваються із застосуванням концепції якості інвестицій, орієнтованої на врахування та узгодження цілей об'єкта (ЕЕС) та суб'єкта (інвестора) оцінки інвестиційної привабливості.

Під якістю інвестицій ми пропонуємо розуміти сукупність їх ресурсних властивостей, здатних задовільнити потреби суспільства цілому та індивідуальних інвесторів зокрема. На рівні суспільства якість інвестицій визначається як здатність забезпечувати процеси суспільного відтворення, у тому числі й відтворення ЕЕС, а на рівні індивідуального інвестора – як задоволення його інвестиційних потреб з дотриманням принципу одержання інвестиційного доходу. Відтак, можна стверджувати про формування двокритеріальної концепції якості інвестицій, заснованої на оцінковому

приносити дохід і забезпечувати процеси суспільного відтворення. Очевидно, що концепція якості інвестицій дозволяє здійснювати оцінки інвестиційної привабливості ЕЕС на більш упорядкованій теоретико-методологічній основі, чітко окреслюючи напрямки оцінки – за показниками відтворення ЕЕС та дохідності залучуваних інвестицій. З урахуванням категорії якості інвестицій поняття інвестиційної привабливості ЕЕС буде визначатися як еколого-економічні відносини, що виникають між суб'єктами та об'єктами інвестування з метою задоволення інвестиційного інтересу (отримання інвестором доходу) та інвестиційної потреби (забезпечення процесів суспільного відтворення в межах ЕЕС).

Результатом застосування концепції якості інвестицій є остаточне подолання відчуженості об'єкта від суб'єкта інвестування, яке, конкретизуючись по відношенню до оцінки інвестиційної привабливості ЕЕС, полягатиме у формуванні сукупності вимірних параметрів певної якості. Коефіцієнти якості дозволять кожному інвестору вибирати рівень дохідності та ризику інвестицій таким чином, щоб, не порушуючи власних інвестиційних інтересів, забезпечувати дотримання відтворюального балансу в системі в цілому.